

rer ikke anvendelsen af brancheetiske regler om afbestillingsret m.v., som findes inden for visse erhverv, bl.a. inden for hotel- og restaurationsbranchen.

Som eksempler på aftaler om forplejning nævnes i bestemmelsen servering og catering. »Servering« omfatter restaurantbesøg og lignende. »Catering« omfatter levering af tilberedt mad til forbrugeren lokaler m.v., både »festmad« og f.eks. udbringning af pizzaer.

Undtagelsen omfatter som følge af fjernsalgsdirektivet kun tilfælde, hvor parterne har aftalt, hvilken dag, eller inden for hvilket bestemt tidsrum, tjenesteydelsen skal udføres. Er der ikke aftalt noget herom, eller kan den erhvervsdrivende efter aftalen bestemme det nærmere tidspunkt, gælder undtagelsen ikke.

I nr. 3 undtages rekreative fritidsaktiviteter. Også her gælder den begrænsning, at det skal fremgå af parternes aftale, hvilken dag, eller inden for hvilket bestemt tidsrum tjenesteydelsen skal udføres. Undtagelsen tager navnlig sigte på de almindelige tilfælde, hvor der reserveres plads ved bestemte begivenheder.

Efter direktivet gælder undtagelsen for tjenesteydelser, der har karakter af »fritidstilbud« (i den engelske version: »leisure activities«). Den nærmere afgrænsning af denne undtagelse kan i praksis give anledning til tvivl. I et tidligere udkast til direktivet blev undtagelsen formuleret som »entertainment«, altså »underholdningstilbud« eller lignende, og det må kunne lægges til grund, at undtagelsen navnlig tager sigte på billetbestilling m.v. til biograf- eller teaterforestillinger, til sportsstævner, koncerter eller lignende begivenheder. Udtrykket fritidsaktiviteter kan rent sprogligt dække et noget videre område - f.eks. også leje af bil til ikke-erhvervsmæssig brug - men for at markere den snævrere forståelse, der skal lægges til grund, anføres det i den foreslåede bestemmelse, at der skal være tale om »rekreative« fritidsaktiviteter.

Bestemmelsen tilsigter at gennemføre fjernsalgsdirektivets artikel 3, stk. 2, men giver forbrugeren en videre beskyttelse, idet de omhandlede aftaler ikke undtages fra den direktivbestemte regel om en fravigelig 30-dages frist for den erhvervsdrivende til at opfylde sin del af aftalen, jf. om denne frist de almindelige bemærkninger pkt. 2.4.5 og den foreslåede § 12 e, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 2.4.2.5, litra b.

Til § 10 e

Den foreslåede bestemmelse indeholder nogle undtagelser fra de foreslåede bestemmelser om fortrydelsesret, jf. de foreslåede §§ 12-12 d.

De foreslåede undtagelser fra reglerne om oplysningspligt, jf. § 10 d, skal efter *stk. 1* også gælde i for-

hold til fortrydelsesretten. Det drejer sig om køb af varer til løbende forbrug i husholdningen, når varerne leveres til forbrugeren bopæl eller arbejdsplads som led i organiseret og regelmæssig udbringning, samt om aftaler om indkvartering, transport, forplejning og rekreative fritidsaktiviteter, når det fremgår af aftalen, hvilken dag, eller inden for hvilken bestemt periode den pågældende tjenesteydelse skal udføres, jf. nærmere bemærkningerne til § 10 d.

Herudover foreslås i *stk. 1, nr. 1 og 2*, nogle yderligere undtagelser fra reglerne om fortrydelsesret.

I *nr. 1* undtages spil og lotteri, dvs. køb af lodsedler, tipping, køb af lottokuponer m.v.

I *nr. 2* undtages de aftaler om abonnement på aviser m.v., som er nævnt i den gældende lovs § 2, stk. 2, nr. 3 (der ikke ændres). Bestemmelsen skal sammenholdes med stk. 2, hvorefter der - ligesom efter gældende ret - alligevel er fortrydelsesret, hvis aftalen er indgået i forbindelse med en uanmodet telefonisk henvendelse til forbrugeren. Bestemmelsen skal også sammenholdes med reglerne om opsigelsesret i den gældende lovs § 14, stk. 2 (aftalen kan opsiges efter 3 måneder med 3 måneders varsel).

Reglen i *stk. 2* svarer som nævnt til gældende ret. Der er således som hidtil ikke fortrydelsesret ved uanmodet telefonsalg af levnedsmidler, som det efter næringsloven er tilladt at omføre, jf. den gældende lovs § 2, stk. 2, nr. 1, og § 10, stk. 3, nr. 2, samt første led i den foreslåede § 10 e sammenholdt med § 10 d, nr. 1. I de andre tilfælde, hvor uanmodet telefonisk henvendelse til forbrugere er tilladt, jf. undtagelsesreglen i den gældende lovs § 2, stk. 2, har forbrugeren fortrydelsesret.

Bestemmelsen tilsigter at gennemføre direktivets artikel 3, stk. 2, og artikel 6, stk. 3.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.4.2.5, litra c.

Til § 11

Til stk. 1

Den foreslåede bestemmelse fastlægger, hvilken forhåndsinformation forbrugeren skal have i forbindelse med fjernsalg. Bestemmelsen supplerer markedsføringsretlige regler i anden lovgivning - navnlig de generelle regler i markedsføringsloven om god markedsføringsskik m.v. - og almindelige kontraktretlige regler om loyal oplysningspligt.

Efter *nr. 1* skal der gives oplysning om den erhvervsdrivendes navn og adresse. Adressen behøver ikke at være en fysisk adresse, men indgås der en aftale, skal der (også) angives en sådan, jf. den foreslåede § 11 a, stk. 1, nr. 1.